

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotee.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Stabilitur hujus fortitudinis prima ratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](#)

mobilis discipolorum crucis, duris in rebus, fortitudo. Sed ex nunc nobis paulò pluribus affirmandæ sunt.

§. I.

Stabilitur hujus fortitudinis prima ratio.

Rationem primam hujus fortitudinis petebamus, ex usu assiduo, & crebrâ quasi conrectatione Christi cruciatum, seu longâ cum Christo afflito, vulnerato, cruento, consuetudine ac familiaritate. Quemadmodum enim usu venire videmus, ut qui præsertim à teneris inter vulnera cœdēsq; versatur, sensim imbibat feritatem animo, & naturali horrore deposito, ludere discat humano sanguine, jámq; crudo plagarum aspectu atque tractatione lætetur, ita qui cruciatus Salvatoris assiduâ tractat cogitatione, eorumq; pascitur memoriâ, ipso usu duratur ad fortia, formaturq; ad exemplum quod aspicit, atque inter aspera quæ patitur, gaudet ipsâ Magistri similitudine, minusq; jam sentit, quod ètiam amare didicerit.

Proinde quod in libro Job de aquilæ filijs dicitur: *Pulli Job. 39.*
ejus lambent sanguinem; non absurdè trahemus in rem præsentem: quippe cùm secundūm B. Gregorium, *sanguinem L. 31. Mor.*
lambere, sit passionem Dominicam venerari, & Crucifixi *c. 36.*
Domini cruore satiari. At quod ibidem legunt septuaginta
 Interpretes: *Pulli ejus asperguntur sanguine;* aut ut Augustinus: *Pulli ejus voluntantur in sanguine;* reducit in mentem, quod quandoque legimus in Actis Sanctorum Martyrum; quasdam scilicet matronas Christianas, persecutio-
 nis tempore, non se ipsas tantum, sed etiam filiorum suo-
 rum membra tenera, Martyrum sanguine perungere solitas,
 quò eos non modò hac ratione consecrarent, sed etiam ad
 his paria tormenta absque horrore perforanda durarent, &
 jam non alieno tantum aspergi sanguine, sed in suo quoque
 voluntari condiscerent. Ita speciatim in Actis Sancti Aretæ le- *c. 15. 21. 22.*
 gere

gere est; martyrij socios ejusdem Beati sanguine, velut us
guento pretioso se perunxisse: idemque factitasse inter alios
matronam quandam cum filio quinquenni; qui con-
nuo cum matre ignis supplicium constanter subierit, cum
nulla arte potuisse, quo minus in rogam maternum inflis-
seret, retineri. Ubi etiam memoratum habes alterius heroi-
nae pulchrum facinus, quae de filiarum plagiis extractum sanguinem,
tyranni iussu, ab inhumano carnifice sibi oblatum,
cruentam illam manum non aversata, libens ore libavit, &
Domino in Sacrificium obtulit.

Ita igitur philosophemur in rem presentem: Qui me
gnæ illius aquilæ, quæ in arduis ponens nidum sibi, in po-
tra nimirum Calvariæ, extendit in cruce alas suas, suos san-
guine pullos suos revocavit ad vitam, non degeneres sunt
filii; ij velut sub crucis umbra educati, deinde Christi vul-
neribus aliti, non terrentur aspectu sui sanguinis, sed velpe
adversa hujus sæculi, vel per sponte suscepta supplicia, ga-
udent sive suo, sive Christi sanguine tingi; secundum illud
L. 5. in Luc: S. Ambrosij: Tinge carnem tuam in Christi sanguine; for-
scriptum est: ut tingatur pes tuus in sanguine. Tinge carni-
tuam in sanguine, si vitia diluas, peccata detergas, mortua
Christi in carne tua circumferas; sicut Apostolus docuit, dicens
Mortificatione JESU Christi in corpore nostro circumferamus.

Quod etiam sanè referri potest, quod alibi ex S. Hieronimo indicavimus: istius ævi Christianos, sanctæ Croci
lignum aservatum in monte Calvariæ, magno ardore pecti-
tos, non ore tantum dissuaviari, verum etiam lambere soli-
tos: tanquam si divini sanguinis relictas notas exugere gemit-
terent, atque hinc in sese sanctitatem ac robur transfundente,
aut certè quasi si ad crucis succum atque saporem, os suum
ac pectus assuefacere contenderent; quod in Crucifixionem
sum ac gustum transeuntes, & ipsi cum Apostolo, immo-
cum Christo, placebent sibi in tribulationibus, & pro Christo

sto pati, affligi, mori non dubitarent. Atque hæc de prima ratione.

§. 2.

De altera ejusdem fortitudinis ratione.

A Ltera ratio in ea fundatur persuasione, quam Crucifixi amatores altè animis impressam retinent; quod ea quæ Christi causâ sufferunt, ex Petri Apostoli sententia, quædam sit communicatio passioñum Christi: adeòq; non tantum pro Amore suo Crucifixo (quæ per se magna est libenter omnium sufferendi ratio; cùm aspera quæq; mitescant ardentius amantibus, præsertim cùm ea de dilecti manu provenire contigerit) sed cum ipso Christo, Dominō suo & dilecto suo, patientur. Si enim ex veteri verbo: *Socius iv pana, magnum est solatium:* quod solatium erit Christum amanti, ejusq; causâ patienti, ipsum dilectum suum confortem habere poenatum, & (quod Paulus optabat) ipso usu fructuq; Philip. 3. cognoscere societatem passionum illius?

Quem etenim rigorem non molliat, aut quem amorem non absterget ea cogitatio? Magnis equidem angor-incommodis, ærumnæ me premunt cruciabiles: sed in his mecum est dilectus meus, Deus cordis mei, prædulcis sponsus animæ meæ. In cruce verbor: verum hunc jam antè in ea jacentem invenio. Mero potor aceto, & felle pascor amarissimo: sed istæ sunt escæ quibus ille libenter vescitur; in hac ipsa mensa is mihi jucundus convictor est atque familiaris. Quæcunq; ærumnæ, quæcunque me fors exerceat, in hac illum socium atque confortem habeo. Et pluris mihi est ejus presentia ad solatium, quam ipsa mali vis ad cruciatum & dolorem. Mala mea non sentio, dum dilectum, meum mecum patientem, mihi compatientem attendo.

Quid enim suavius ac jucundius (inquit aureo ore Chrysostomus) *quam me Christi socium effici, atque ipsius causâ hæc per-* 2. Cor.

Yyy

peti?